

Novellette i sex Smaastykker

I.

Det er en Høitidsfest, en Glædes Dag,
Den gamle Skolemesters Fødselsdag;
Med Krands, Blomster og med grønne Grene
Smukt Drengene udpynte Skolestuen;
Det er en Glæde, rigtig som en Leeg.

II.

See, nu er Alt istand, og de veed godt,
At de idag faae tidligt Lov fra Skolen;
De springe høit paa Bænke og paa Borde –
Nu kommer Skolemester – der skal synges.

III.

Den Sang jo klinger, som en Menuet!
Det er en Menuet! – Tidt Skolemester
Selv spiller denne paa sin Violin,
Til Taarerne ham komme i hans Øine.
Hvad tænker han ved denne Melodi?
Nu græder han! – Det er nok gamle Minder.

IV.

Ja gamle Minder! – derfor gik han bort;
De Smaa, ja, de har ikke gamle Minder!
De springe, juble og de slaae Kolbytter,
Til Skolemester kommer. Endt er Legen.

V.

»I Dag er Fridag!« siger han, »men Børn,
Før I gaae bort, vi synge Morgensangen
Og takke Gud for Glæden og for Sorgen.
Thi ogsaa Sorg er godt for Mennesket!«
I Skolestuen lyder Morgensangen.

VI.

De storme bort! det er et Veir derude,
Saa raat, saa vaadt! men de gaae midt igjennem
Det Dybeste, de har jo store Støvler!
Der vanker Puf og Stød; det er Plaiseer!
Nu skinner Solen! nei, en Straale kun!
Smukt lyste den. Mon den vel naaede ind
Til ham, som eensom staaer i Skolestuen,
Med gamle Minder – mellem friske Krandsse.